

РЕШЕНИЕ

№ 38475

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8279** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ваня Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Й. С. С. от [населено място], чрез адвокат В. В. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1 офис № 3 срещу решение № 2402 от 30.06.2025г. постановено по анд № 13152/2025 по описа на от Софийски районен съд /СРС/, НО, 122-ри състав, с което е потвърден ЕФ серия К с № 7929836, издаден на 11.08.2023г. от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от 1от ЗДвП, на основание чл.189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 2, т. 3 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/. С жалбата се твърди, че решението е неправилно, постановено при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, счита, че са налице множество нарушения при използването на техническото средство, като се позовава на чл. 10 от приетата на основание чл. 165, ал. 3 от ЗДвП Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., като счита, че съставения протокол страда от редица пороци. Иска се отмяна на обжалваното решение и отмяна на ЕФ. Претендира присъждане на разноски. В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител. Представя писмено становище.

Ответната страна редовно призована не изпраща представител. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП поддържа становище за неоснователност на касационната жалба и прави искане за оставяне в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е потвърдил електронен фиш серия К № 7929836 издаден от СДВР, с който е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 2, т. 3 от ЗДвП на касатора. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

ЕФ серия К 7929836 е издаден за нарушение установено с АТСС на 11.08.2023г., като моторно превозно средство "Ф.", с ДК [рег.номер на МПС] , около 12,43 часа се движело извън населено място, а именно по АМ Т., 1-ви километър в района на бензиностанция (Петрол) с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], при действащо пред бензиностанция „Петрол“ ограничение на скоростта, въведено с пътен знак В 26 - 80 км/ч с отчетена от АТСС MD1195 скорост на движение 107 км/ч, която след редукцията от 3% толеранс определя установената скорост на 103 км/ч, от което следва, че превишението на максимално разрешената скорост е 23 км/ч. - нарушение по чл.182, ал.2 т.3 от ЗДвП (установяваща за превишаване от 21 до 30 km/h, наказанието глоба в размер на 100 лв.).

Предвид обстоятелството, че това нарушение е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на друг Електронен фиш за друго такова нарушение, в случая е приложен правният институт на повторността, абсолютно определено от законодателя наказание според правилото на чл.182 ал.4 от ЗДвП (наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер), което формира и крайният размер на глобата - 200 лева. Към материалите по преписката е приложен електронният фиш, даващ основание за прилагане на института на повторността - ЕФ сер.К с № 6322456, издаден от ОДМВР - Т. на 17.07.2022г. Този електронен фиш е връчен на 17.10.2022г. и е заплатен (видно от Справката-картон на водача), т.е. към момента на извършване на процесното нарушение този фиш вече е влязъл в сила/на 01.11.2022г./, но все още не е била изтекла една година от влизането му в сила. Бил е издаден за същото по вид нарушение, видно от съдържанието му.

СРС приема за установена изложената фактическа обстановка въз основа на събраните по делото писмени доказателствени средства - фотоснимката към обжалвания Електронен фиш, Справката-картон на водача, Разпечатката от информационната система на ОПП - СДВР относно регистрацията на процесния автомобил, Протокола за проверка на БИМ от 14.03.2023г. относно техническата годност на видео-радарната система, Решението на властите на Република Х. за одобрение на типа на уреда за измерване на тази АТСС, Протокола за използване на тази АТСС на 11.08.2023г. на АМ „Т.“ (1-ви километър бенз.Петрол) за времето от 10,45 до 13,00 часа (нарушението попада в контролирания период) при което са констатирани 153 нарушения и са създадени видеофайлове с № от 8398675 до 8404969, коментирания вече предходен електронен фиш обуславящ повторността и данните за същия в отделна разпечатка от системата на МВР (създаден на 07.09.2022г., връчен на 17.10.2022г. в сила от 01.11.2022г.), заповед, приобщена към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК.

От правна страна: Въз основа на тези обстоятелства първоинстанционният съд е обосновал извод,

че правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения по приложението на материалния и процесуалния закон. Релевантната фактическа обстановка е установена по делото с допустими по закон доказателствени средства и в пълен обем. Съдът е обсъдил подробно възраженията на жалбоподателя и е изложил подробни съображения защо не ги приема. Изложените съображения се споделят от настоящия съдебен състав и не следва да бъдат преповтаряни. Наложено наказание е в законоустановения размер, затова и решението, с което се потвърждава електронният фиш, е изцяло съобразено с материалния закон. При съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Издадения ЕФ отговаря на императивно изброените изисквания на разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, по утвърден образец.

Съставеният Електронен фиш вменява на касатора поведение, нарушаващо разпоредбата на 21, ал. 2 ЗДвП. Съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДвП (когато скоростта, която не трябва да се превишава е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак). Съгласно действащата към момента на твърдяното нарушение разпоредба на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП служителите на МВР, които имат право да установяват нарушенията за правилата на движение по пътищата могат да използват технически средства или системи, записващи точна дата, час и регистрационния номер на моторното превозно средство. Изготвените с технически средства снимки, видеозаписи, разпечатки са веществено доказателство и се ползват като такова в административното производство.

Следва да се отчете, че от доказателствата по делото/писмо, протокол и извадка от регистъра на одобрените за използване типове средства/ несъмнено се установява използваното техническо средство да е видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е преминала съответната техническа проверка и системата за видеоконтрол отговаря на изискванията. След това системата е преминала последваща проверка. Така безспорно се установява, че именно автомобилът, собственост на касатора се е движил на посоченото в електронния фиш място със съответната скорост, отразена в разпечатката от техническото средство. Същата е доказателство, изготвено по предвидения за това ред и съобразно ЗДвП може да установява изследвания факт - конкретна скорост на движение в засечен пътен участък, лекият автомобил движещ се със съответната скорост и ограничението въведено на пътния участък и времето.

От доказателствения материал безспорно се установява извършването на твърдяното административно нарушение, което обуславя реализиране на административно - наказателната отговорност на жалбоподателя.

Указаната в обжалвания Електронен фиш посока [населено място] поле към [населено място] е вписана и в Протокола за използване на АТСС и вписана автоматично на гърба на фотоснимката не може да наведе съмнението, че става въпрос за общински път от [населено място] поле към С., т.к. изрично е посочено, че указва само посоката на движение - т.е. в кое платно на пътя е осъществяван контрола. Както в Електронния фиш, така и в Протокола за използване на АТСС, така и в записва върху фотоснимката изрично е указано, че контролът е осъществяван на път - автомагистрала Т.. Спазен е принципа участъците от пътя да се указват по разбираем за водачите начин - чрез указване на най-близките населени места или на разклонения към тях.

Съдът не намира основание за отмяна на атакувания електронен фиш и по отношение на

наложеното наказание.

При индивидуализирането на административнонаказателната отговорност следва да се вземе предвид разпоредбата на ЗДвП, приложима в конкретната хипотеза, нейните съдържателни характеристики и характеристиките на конкретното нарушение.

Санкцията е предвидена в чл. 182, ал. 4, вр.ал.2, т.3 от ЗДвП. Така точно посочен размер и вид на санкцията обвързват при установяване на всички признаци на административното нарушение, на субекта на нарушението да се наложи точно по вид и размер административно наказание, каквото е определено в самия електронен фиш, а именно глоба в размер на 200 лв.

След анализ на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено по безспорен начин, че касатора е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.21, ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл.21, ал.2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. В случая се касае за ограничение на скоростта на автомагистрала, т.е. извън населено място, което е различно от предвидените стойности в ал.1 на същата разпоредба и в съответствие с ал.2 е сигнализирано с поставен пътен знак. По отношение на приложената санкционна норма, съдът счита същата за правилно определена, като на основание чл.182, ал.2, т.3 от ЗДвП /в редакцията ѝ към датата на извършване на нарушението/, наказващият орган е наложил наказание глоба в размер на 100 лева, за установеното превишение на скоростта от 21 до 30 км/ч, в случая превишението е 23 км/ч, след приспадане на толеранс от 3% в полза на водача от засечената скорост/, на разрешената скорост извън населено място, ограничена до 80 км/ч с поставен пътен знак В-26, съгласно разпоредбата на чл.21, ал.2 от ЗДвП, която се явява различна от разрешената скорост на автомагистрала с ал.1 на същата разпоредба. Налице е абсолютно определена санкция, в която предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер. По делото е наличен Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система, с посочена дата на използване на АТСС 11.08.2023г., от който е видно че е било използвано за контрол АТСС – вид CORDON № MD1195, с място за контрол АМ Т. 1-ви км. бенз. Петрол посока на движение на контролираните МПС от [населено място] поле към [населено място] с посочено общо ограничение на скоростта извън населено място 80 км/ч, с пътен знак за ограничение В26, като разстоянието от пътния знак с въведено ограничение до АТТС посочено в метри-200. С начало на работа 10.45 и край-13.00, наличие на дигитална снимка. Приложена е и снимка на разположението на уреда, използван за контрол. АТСС е преминало метрологична проверка протокол 020-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. и годно за експлоатация до 14.03.2024г.

Протокол с № 020-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. издаден от Отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" към ГД МИУ към БИМ, удостоверява, че използваното при проверката е установено, че грешките при измерването не превишават максимално допустимите грешки за типа средство за измерване – при реални условия на измерване на скорост при полеви тест от плюс минус 3 км/ч до 100 км/ч и плюс минус 3% над 100 км/ч.

Съдът приел за доказано по несъмнен начин, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушението, за което е санкциониран, като изводът на съда е обоснован от събраните доказателства при спазване на процесуалните изисквания.

Твърденията в касационната жалба са наведени и пред първата инстанция, като съдът е дал отговор на всяко от тях.

Издаденият електронен фиш е по одобрен от министъра на вътрешните работи, образец на

електронният фиш, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа всички изброени там реквизити - териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. В издадения електронен фиш е описано точно извършеното от жалбоподателя административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост извън населено място, се наказва за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв., а съгласно чл. 182, ал. 4 от ЗДвП когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. Съдът намира, че наложеното на касатора наказание глоба по чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 2, т. 3 от ЗДвП, е правилно определено в размер на 200. 00 лева, тъй като след отчитане на допустимата грешка на измерената скорост от 3 % в полза на нарушителя от отчетената скорост 103 км/ч, при разрешена скорост 80км/ч, превишението на разрешената скорост се явява от 23 км/ч, а деянието е извършено повторно, поради което и предвидената глоба е в двоен размер – в случая 200. 00 лева.

Касационната инстанция счита, че първоинстанционният съд е събрал и коментирал относимите към казуса доказателства, достатъчни за изясняването му от фактическа и правна страна и за правилното решаване на спора, надлежно и аргументирано е обсъдил всички факти от значение за спорното право, и е извел правилни изводи, съображенията за които се възприемат изцяло и не следва да бъдат дословно преповтаряни, с оглед разпоредбата на чл. 221, ал.2 от АПК. Не са налице твърдяните в жалбата касационни отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1 от НПК, за допуснато от СРС нарушение на материалния закон при произнасяне по същество на спора, както и за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до нарушаване правото на защита на касатора.

В заключение съдът намира, че подадената касационна жалба е неоснователна. Решението на решаващия съд е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон и като такова следва да бъде оставено в сила.Изходът на спора обуславя и основателност на претенцията на ответника по касацията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер от 130 лв. по чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК и чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София град, XVI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2402 от 30.06.2025г. постановено по анд № 13152/2023 по описа на от Софийски районен съд /СРС/, 122-ри състав.

ОСЪЖДА Й. С. С. от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1 офис № 3 да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение пред касационната инстанция в размер на 130(сто и тридесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ